

чено самото дърво *черница*. При това болшинството отъ славенскиѣ черници сж съ бѣли едри плодове.

По зародиша въобще на копринената индустрия у насъ нищо не се е писало. Знае се, че бубеното семе бѣ пренесено скритомъ отъ Срѣдна Азия (Китай и Персия) отъ двама калугери още при Юстиниана Велики. Отъ Балканския полуостровъ отглеждането на бубата не се разпространила тъй бърже къмъ Западъ. Разправя се, че отъ тукъ тя била пренесена въ Италия и отъ тамъ въ Франция, но за истинския развой на копринената индустрия въ тия две страни се чува презъ XIV-я вѣкъ. и отъ него нататъкъ (напр. при Людовикъ XI въ 1430 г. Ср. Картинитѣ на Ioanes Stradanus съ сюжетъ отъ копринената индустрия въ Франция, помѣстени въ The Pall Mall magazine, June, 1900, vol. XXI, № 86, p. 159—162).

Трѣбва, обаче, да различаваме вноса на копринени платове въ Европа отъ тѣхното мѣстно производство. Коприненитѣ платове сж били познати и на римлянитѣ, но не фабрикувани отъ тѣхъ, а внасяни отъ Азия. Въ византийската империя сжщо се чува за копринени платове, но ограничени само въ черковни украшения, и стрували извънредно скъпо. Вече следъ последния кръстоносенъ походъ тия платове почнали да се употрѣбаватъ и между най-богатитѣ и благородни класи на западна Европа. Краля Хенрихъ IV, въпрѣки ненавистта на Сюлли (1559—1641 г.) противъ коприненитѣ одежди френскитѣ благородници, които той считалъ не като производство отъ известна икономична стойностъ, а като луксъ, е мислѣлъ, че коприната могла да стане единъ доходенъ източникъ за земедѣлието. По тоя начинъ копринарството въ Франция взема постепенно народостопанственъ характеръ. За първи копринари-майстори въ Франция се чува въ XIII-я вѣкъ, частъ отъ които се заселили въ Лионъ прѣзъ 1450 г. а други въ Туръ прѣзъ 1470. За първитѣ нищо не се знае — дали сж били френци и где собствено сж работили. Занятието копринарство винаги е било тайно, а и до днесъ отъ нашия народъ се счита за „*тънъкъ занаятъ*“. При тия условия и, като вземемъ предвидъ, че копринарството се разпростира въ Италия и Франция чрезъ Балканския п-въ, защото най-първата фабрикация въ Европа на коприненитѣ платове за *черквишиѣ* е ставала въ Цариградъ, познатъ на Западъ подъ името Вузансе, а при това то е било разпространено между българитѣ още преди зараждането му въ Франция, можемъ съ голѣма вѣроятностъ каза, че първитѣ копринари въ Италия и Франция сж отъ България. Нижки отъ правдоподобностъ на такова твърдение ще се намѣрятъ около преселването на български еретици въ горнитѣ две страни. Известно е, че тѣ, познати въ Италия подъ името *Bulgari*, нагазили Южна Франция, споменувани отъ тамошнитѣ хроници като *бугри* (*Bougres*). Тия еретици сж познати още и подъ името *албогойци* и се споменуватъ не